

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 71C/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125289584
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Michálek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6125289584.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV pred sudcom Mgr. Lukášom Michálkom v sporovej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 o zaplatenie sumy 242,03 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 242,03 eur, spolu s úrokom z omeškania 7,90 % ročne zo sumy 242,03 eur od 06.02.2025 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenou na Okresný súd Banská Bystrica do upomínacieho konania a postúpenej tunajšiemu súdu dňa 03.06.2025, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 242,03 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.05.2024 došlo v Košiciach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B. A. C., (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadviazovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1708/2024 zo dňa 10.12.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 10.12.2024 do 16.12.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do objektívnej a reálnej možnosti vyzdvihnúť si opravené motorové vozidlo z autoservisu po doručení krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 17582024 splatnú dňa 31.12.2024 na sumu 754,03 eur s DPH za 7 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 vznikla voči žalovanému

pohľadávka vo výške 754,03 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 22.01.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 512,- eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovateľom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 05.02.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 21.01.2025 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 242,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne od 06.02.2025 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca ďalej poukázal na rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe (odpor voči platobnému rozkazu) uviedol, že podstata inštitútu postúpenia pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že do už existujúceho záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, nastupuje namiesto pôvodného veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník). Postúpenie pohľadávky je teda spojené s prevodom subjektívneho práva veriteľa na plnenie, ktoré vyplýva z už existujúceho záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Žalovaný má však za to, že v danom prípade pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 medzi poškodeným a žalovaným neexistoval žiadny záväzkový vzťah, v rámci ktorého by poškodený ako veriteľ mal voči žalovanému ako dlžníkovi nárok na vyplatenie poistného plnenia za poisteného škodcu z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla vo výške 754,03 eur s DPH. Žalovaný má teda za to, že v danom prípade nemôže byť daná ako aktívna vecná legitimácia žalobcu, tak ani pasívna vecná legitimácia žalovaného. Žalovaný v súvislosti s absenciou vecnej legitimácie sporových strán ďalej poukazuje na to, že podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“) „Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí“. Ďalej treba uviesť, že najvyšší súd v jeho uznesení zo dňa 28.02.2023, spis. zn. 7Cdo/52/2022 jasne vymedzil, kedy v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o PZP poisťovateľovi vzniká povinnosť nahradiť poškodenému za poisteného škodcu daný nárok na náhradu škody, keď v tejto súvislosti uviedol, že „Plnenie poisťovateľa po plnení z titulu jeho zodpovednosti za škodu, lebo osobou zodpovednou za škodu spôsobenú poškodenému je poistený; toto plnenie má charakter poistného plnenia. Poisťovateľ hradí poškodenému nároky vtedy, ak mu vznikol nárok na náhradu ujmy proti škodcovi (vodičovi alebo prevádzkovateľovi vozidla) a uplatnil ich a preukázal voči poisťovateľovi.“ V zmysle vyššie citovaného uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/52/2022 je teda zrejmé, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu škody voči samotnému škodcovi a špecifickým právom poškodeného na výplatu poistného plnenia voči poisťovateľovi škodcu. Žalovaný má teda konkrétne za to, že mohlo v danom prípade poškodenému voči žalovanému ako poisťovateľovi pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 vzniknúť zákonné právo na výplatu poistného plnenia z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur s DPH za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok: vznik nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči poistenému škodcovi vo výške 754,03 eur, uplatnenie tohto nároku na náhradu škody poškodeným voči poisťovateľovi, a preukázanie tohto nároku na náhradu škody poškodeným voči poisťovateľovi. Žalovaný má však za to, že v danom prípade nebola splnená ani len úplne prvotná a základná podmienka, ktorou je vznik nároku poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči poistenému škodcovi vo výške 754,03 eur. V tejto súvislosti považuje žalovaný v prvom rade za potrebné uviesť, že pojem skutočná škoda sa dlhodobo interpretuje tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného.

Nepostačuje zvýšenie pasív. Ak dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na ich náhradu z titulu zodpovednej tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla, samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlym ziskom. Žalovaný ďalej v súvislosti s vyššie uvedeným taktiež poukazuje, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi nárokom na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla a nárokom na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. Hoci teda nárok na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla, ako aj nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla majú svoj pôvod v tej istej škodovej udalosti (t. j. v dopravnej nehode), tak ide o nároky rozdielnej povahy a taktiež aj okamih kedy tieto nároky vznikajú je rozdielny. V súvislosti s vyššie uvedeným treba bližšie uviesť, že pri samotnom poškodení veci (napr. motorového vozidla) sa už v okamihu vzniku škodovej udalosti znižuje hodnota veci a tým aj majetkový stav poškodeného. Pri škode na motorovom vozidle teda škoda spočíva v rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred dopravnou nehodou a jeho zníženou hodnotou po nehode, pričom nie je podstatné, či si poškodený nechá jeho poškodené vozidlo vôbec opraviť alebo s ním naloží nejakým iným spôsobom, nakoľko škoda mu tu vznikla už v okamihu, kedy sa pri dopravnej nehode znížila hodnota jeho vozidla. Iná je však situácia pri náhrade škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, kde sa škoda samozrejme neprejavuje znížením hodnoty poškodeného vozidla, ale škoda sa tu odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať počas doby opravy jeho poškodené vozidlo. Nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla je teda nárok, ktorý sa odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného užívať počas doby opravy jeho poškodené motorové vozidlo a škoda tu poškodenému vzniká až momentom zaplataenia nájomného za prenájom náhradného vozidla.² V súlade s dlhodobo ustáleným výkladom pojmu skutočná škoda teda pokiaľ dlžník (t. j. v tomto prípade poškodený A. B. A. C.) nezaplatil dlžnú čiastku (t. j. nájomné za užívanie náhradného vozidla) svojmu veriteľovi (t. j. žalobcovi ako prenajímateľovi náhradného vozidla), tak nemohol úspešne uplatňovať nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla z titulu zodpovednosti tretej osoby, pretože mu žiadna škoda nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako ani prípadné súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh teda nie je skutočnou škodou. Škoda by teda poškodenému v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vznikla až zaplatením faktúry za prenájom náhradného vozidla. Z jednotlivých listinných dôkazov doložených žalobcom k jeho žalobe je zrejmé, že poškodený ako nájomca v danom prípade faktúru za prenájom náhradného vozidla žalobcovi ako prenajímateľovi nikdy riadne neuhradil a teda pred podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 16.12.2024 tak na strane poškodeného neexistovala ani len samotná škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur. V tejto súvislosti treba taktiež uviesť, že v bode 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 sa uvádza, že poškodený ako postupca má mať voči žalovanému peňažnú pohľadávku, ktorá má spočívať v nároku poškodeného na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 28.05.2024. Tu však treba poukázať, že k zániku (nesplneného) záväzku poškodeného ako nájomcu na úhradu nájomného voči žalobcovi ako prenajímateľovi malo dôjsť až vzájomným započítaním pohľadávok podľa bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024. Už len v zmysle vyššie uvedeného je teda zrejmé, že poškodený ako nájomca pred podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 faktúru za prenájom náhradného vozidla žalobcovi ako prenajímateľovi riadne nezaplatil a teda poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nemohol ani len úspešne uplatňovať z titulu zodpovednosti tretej osoby nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur, pretože mu v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla škoda vo výške 754,03 eur nevznikla. Teda poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 voči žalovanému (ako ani voči samotnému škodcovi) nemohol mať žiadnu peňažnú pohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla vo výške 754,03 eur, ako sa to uvádza v bode 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024. Poškodený tak fakticky pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 mal len voči žalobcovi nesplnený záväzok na úhradu nájomného za prenájom náhradného vozidla z titulu nájomného záväzkového vzťahu existujúceho medzi nimi. Najvyšší súd napr. v jeho rozhodnutí zo dňa 21.12.2009, spis. zn. 4 M Cdo 23/2008 výslovne uviedol, že z charakteristik pojmu skutočná škoda je zrejmé, že ide o ujmu nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Z tohto dôvodu mal preto najvyšší súd za to, že skutočnú škodu preto nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne. V zmysle vyššie uvedeného je teda zrejmé, že škoda musela byť v rozhodnom čase (t. j. v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024) reálna, a nie len hypotetická, s možnosťou jej vzniku niekedy v budúcnosti. Nakoľko teda pred podpisom

Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 neexistovala ani len samotná škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur, tak nebolo možné v rámci bodu 4. tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 medzi žalobcom a poškodeným platne dojednať odplatu za postúpenie vo výške 754,03 eur s DPH, nakoľko škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla teda v rozhodnom čase (t. j. v čase podpisu Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 16.12.2024) vo výške 754,03 eur nebola reálna (t. j. neexistovala), ale bola len hypotetická, s možnosťou jej vzniku v budúcnosti. V zmysle vyššie uvedeného tak máme za to, že pohľadávka poškodeného voči žalobcovi na odplatu za postúpenie vo výške 754,03 eur s DPH podľa bodu 4, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nebola ani započítateľná. Navyše treba dodať, že ak by aj poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 žalobcovi ako prenajímateľovi faktúru za prenájom náhradného vozidla riadne zaplatil (čo sa však v danom prípade nestalo), čím by mu voči poistenému škodcovi vznikol nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur, tak v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP na to, aby žalovanému ako poisťovateľovi vznikla povinnosť za poisteného škodcu uspokojiť tento nárok poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, by si poškodený u žalovaného musel aj uplatniť a žalovanému aj preukázať tento nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur. V danom prípade si však u žalovaného nárok na výplatu poistného plnenia za poisteného škodcu z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur s DPH uplatňoval len žalobca prostredníctvom e-mailovej komunikácie zo dňa 08.02.2025. Žalovanému sa tak v zmysle vyššie uvedeného celkovo javí, že žalobca si inštitút postúpenia pohľadávky nesprávne zamieňa s akousi univerzálnou sukcesiou, na základe ktorej by mal žalobca vstúpiť do všetkých práv a povinností poškodeného. V zmysle vyššie uvedeného má preto žalovaný za to, že v tomto prípade nie je daná ako aktívna vecná legitímácia žalobcu, tak ani pasívna vecná legitímácia žalovaného. Poškodeným a žalobcom v nájomnej zmluve žalovaný uvádza, že táto bola podľa jeho názoru dojednaná v neprimeranej výške, nakoľko túto dennú sadzbu za prenájom náhradných vozidiel nemožno považovať za obvyklú cenu za prenájom vozidiel rovnakej triedy v danom mieste a čase, ako je poškodené vozidlo. Z nájomnej zmluvy zo dňa 10.12.2024 vyplýva, že denná sadzba za prenájom náhradných vozidiel bola dojednaná vo výške 77,- eur a 110,- eur. Žalovaný má však za to, že dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 77,- eur a 110,- eur na deň, ktorá bola pôvodne dojednaná v zmluve o nájme nemožno považovať za cenu obvyklú v danom mieste a čase za motorové vozidlo rovnakej triedy, ako je poškodené motorové vozidlo. Žalovaný pri posudzovaní primeranosti ceny za denný prenájom náhradného vozidla vychádzal z ceny, ktorá je obvyklá v danom mieste a čase za prenájom motorového vozidla rovnakej triedy, ako je poškodené motorové vozidlo. Žalovaný konkrétne pri posudzovaní primeranosti dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla použil ako vzorky cenníky rôznych požičovní, ktoré poskytujú aj prenájom vozidiel rovnakej kategórie, ako je poškodené vozidlo. V zmysle vyššie uvedeného bola preto žalovaným uznaná denná sadzba nájmu náhradného vozidla vo výške 66,- eur na deň, namiesto ceny 77,- eur a 110,- eur na deň, ktorá bola pôvodne dojednaná v zmluve o nájme. V neposlednom rade má žalovaný taktiež za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že je vlastníkom motorových vozidiel Volkswagen Taigo, EČV: D. a Hyundai Tucson, EČV: E. (ďalej aj ako „náhradné vozidlá“), ktoré mali byť predmetom zmluvy o nájme. Žalovaný v súvislosti s vyššie uvedeným konkrétne uvádza, že z Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1708/2024 vyplýva, že náhradné vozidlá mali byť poškodenému odovzdané a následne po ukončení nájmu aj prevzaté autoservisom PO CAR, s.r.o. v Prešove, a nie žalobcom (teda obchodnou spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o.). Žalovaný má napokon taktiež za to, že žalobca v tomto prípade nemá nárok na úroky z omeškania zo žalovanej istiny a to predovšetkým z toho dôvodu, že žalovaný na základe skutočností uvedených v časti I. až III. časti tohto odporu považuje samotný nárok uplatňovaný žalobcom na zaplatenie istiny vo výške 242,03 eur za nedôvodný a neuznáva ho v celom rozsahu.

4. Žalobca vo svojej replike poukázal na to, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore o zaplatenie nákladov za prenájom náhradného vozidla poškodeným po dobu zotrvania jeho vozidla v autoservise z dôvodu škodovej udalosti zapríčinennej poisťovateľom žalovaného bola ustálená vo viacerých súdnych sporoch aj so žalovaným, napr. v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 17C/42/2019, ktorého rozsudok zo dňa 11.11.2019, sp. zn. 17C/42/2019-71 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, v ktorom odvolací súd konštatoval, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú.

Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Rovnaké závery konštatoval Krajský súd v Žiline aj v spore, kde na strane žalobcu vystupovala spoločnosť SetCar sk, a.s., a to v rozsudku zo dňa 28.05.2021, sp. zn. 8Co/53/2021. V prejednávanej veci došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie a je daná jeho aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore. Započítaním predmetných pohľadávok nedošlo, ako tvrdí žalovaný, k zániku pohľadávky, ktorú už nemožno voči žalovanému vymáhať. Započítaním, rovnako ako splnením, dochádza k zániku záväzku, v tomto prípade, k zániku záväzku na zaplatenie nájomného za náhradné vozidlo žalobcovi, súčasne však vzniká pohľadávka voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu na náhradu škody titulom vzniku nákladov na nájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Žalovaný argumentuje, že neuhradením nájomného žalobcovi, ale započítaním nesplnených záväzkov, došlo k ich zániku, a preto bola predmetom postúpenia neexistujúca pohľadávka, čo nemohlo na strane žalobcu založiť jeho aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalovaný súčasne poukázal na neplatnosť, zrejme postúpenia pohľadávky, pretože jeho predmetom malo byť nemožné plnenie podľa ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný svoju argumentáciu opiera o závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovené v uznesení zo dňa 23.08.2023, sp. zn. 4Obdo/30/2022. Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok ako samostatný právny úkon pre účely posúdenia odporovateľnosti. Išlo o absolútne odlišný predmet sporu od sporu vedeného medzi žalobcom a žalovaným, jeho závery nie je možné chápať v zmysle, aký im dáva žalovaný. Žalovaným formulované dôvody, na ktorých zakladá svoju námietku, žalobca považuje za nesprávne a právne irelevantné. Žalovaný v podstate tvrdí, že na to, aby žalobca mohol voči nemu uplatňovať nárok na náhradu škody vzniknutej titulom nákladov na nájom náhradného vozidla, musel by poškodený najskôr realizovať úhradu faktúry za nájom náhradného vozidla v prospech žalobcu a tento by následne mohol nadobudnúť postúpením pohľadávku na náhradu škody, za ktorú zodpovedá poisťovateľ žalovaného, voči žalovanému. Súčasne dokonca tvrdí, že dohodou o započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky žalobcu na zaplatenie nájomného za náhradného vozidlo a pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky, predmetné pohľadávky zanikli, čo v zmysle úvah žalovaného zrejme vedie k tomu, že nárok poškodeného na náhradu škody titulom nákladov na náhradné vozidlo nevznikol, resp. nemohol vzniknúť, a tak nemohlo dôjsť ani k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Uvedené úvahy žalovaného nemôžu obstáť. Splnenie záväzku je jedným zo spôsobov jeho zániku, rovnako ako započítanie. V zmysle argumentácie žalovaného by potom aj splnenie záväzku, resp. zaplatenie faktúry v prospech žalobcu, znamenalo zánik záväzku, a teda nemožnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Uvedené svedčí o absurdnosti argumentácie žalovaného. Inštitút započítania, ako jeden zo spôsobov zániku záväzkov, umožňuje, aby subjekty, ktoré sú vzájomnými dlžníkmi, zbytočne nerealizovali úhradu jeden druhému, čo si možno pri platbe v hotovosti predstaviť ako odovzdanie určitého obnosu peňazí jednému subjektu a vrátenie tohto obnosu peňazí späť platiacemu subjektu.. Započítanie je teda nutné chápať ako ekvivalent platby. Pokiaľ teda došlo k započítaniu, išlo v podstate o úhradu vzájomných pohľadávok. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovateľom žalovaného a žalobca je oprávnený túto uplatňovať priamo voči poisťovni, t.j. žalovanému, ktorý je tak v spore pasívne vecne legitimovaný s poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.. Žalobca podotýka, že požiadavku žalovaného na úhradu faktúry za nájom náhradného vozidla zo strany poškodeného nemožno považovať za dôvodnú, keď by v prípade tejto faktúry mohol byť aplikovaný rovnaký režim ako v prípade faktúry za opravu vozidla, t.j. žalovaný by poisťné plnenie neposkytol poškodenému titulom preplatenia uhradenej faktúry, ale priamo by hradil na faktúru v prospech autopožičovne, t.j. žalobcu. Vzťah autoservisu a poisťovne je v podstate vzťahom poukazníka a poukázanca podľa ust. § 535 Občianskeho zákonníka. Žalovaný stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 66,- eur za deň, pričom uviedol, že

vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento podľa nášho názoru účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 66,- eur, takýto postup považujeme za svojvoľný a neopodstatnený. Výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla Volkswagen Taigo v danom prípade stanovená na sumu 77,- eur a Hyundai Tucson na sumu 110,- eur aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla Škoda Kodiaq. Za účelom preukázania našich tvrdení si žalobca dovoľuje predložiť súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne Košice/Prešov - autopožičovňa rentauto.sk poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla Volkswagen Touareg vo výške 153,- eur s DPH a Volkswagen Tiguan vo výške 92,- eur s DPH a podľa cenovej ponuky spoločnosti luxurymotors.sk predstavuje denné nájomné za prenájom vozidla Volkswagen Touareg sumu vo výške od 149,- eur. Podľa cenníka spoločnosti easycars.sk predstavuje cena denného nájmu porovnateľného vozidla BMW X5, sumu 150,- eur. Spoločnosť Rai.sk poskytuje prenájom totožného motorového vozidla Škoda Kodiaq vo výške 99,- eur bez DPH, resp. 118,80 eur s DPH a podľa cenovej ponuky z portálu realcar.sk predstavuje denné nájomné za vozidlo Škoda Kodiaq sumu vo výške 120,- eur s DPH a z portálu auto-pozicovna-kosice.sk vyplýva cena 157,- eur bez DPH za vozidlo Škoda Kodiaq. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádza pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti – vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy – kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Žalobca ako oprávnený držiteľ bol plne oprávnený predmetom nájmu disponovať a dať ho do podnájmu tretej osobe. Za účelom preukázania oprávnenosti držby žalobca predkladá technický preukaz vozidla Hyundai Tucson, EČV: E. a Volkswagen Taigo EČV: D.. Žalovaný taktiež v podanom odpore nesprávne uvádza, že náhradné vozidlo malo byť poškodenému odovzdané a po ukončení nájmu prevzaté samotným autoservisom PO CAR, s.r.o., ktorý opravu vykonával a nie žalobcom. Uvedené tvrdenie žalovaného je nanajvýš absurdné a navyše nesprávne, nakoľko z predloženého Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1708/2024 vyplýva, že náhradné vozidlo bolo odovzdané poškodenému a prevzaté v mieste sídla autoservisu a nie autoservisom samotným. Žalobca odovzdáva poškodenému a následne po vykonanej oprave prevezme od poškodeného náhradné vozidlo v mieste sídla autoservisu práve z dôvodu odbremenenia poškodeného od ďalších úkonov súvisiacich s dopravnou nehodou/škodovou udalosťou a prenájomom náhradného vozidla. Žalobca v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje komplexné služby a najmä pomoc poškodeným pri dopravných nehodách/škodových udalostiach. Poškodenému je náhradné vozidlo pristavené do autoservisu práve z dôvodu, aby nemusel znášať ďalšie výdavky súvisiace s jeho nárokom na náhradné vozidlo, ako napr. cesta do sídla žalobcu, a to s ohľadom na skutočnosť, že odovzdaním poškodeného vozidla do autoservisu poškodený stráca akúkoľvek možnosť využívať svoje vozidlo, t. j. ak by si mal náhradné vozidlo prevziať a odovzdať ho v mieste sídla

žalobcu, je zrejmé, že by sa do sídla musel nejakým spôsobom dopraviť, resp. vynaložiť ďalšie náklady v súvislosti s poisťnou udalosťou, ktorá bola zapríčinená práve klientom žalovaného. Uvedené vyplýva aj z účtovaného poplatku za prevzatie a pristavenie vozidla, v rámci ktorého je táto služba, okrem iných, účtovaná. Uvedený poplatok za prevzatie a pristavenie žalovaný v predmetnom konaní nerozporoval, dokonca z Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 21.01.2025, vyplýva, že tento bez pochybností, ako časť poskytnutého poisťného plnenia, uhradil. Žalobca poukázal aj na rozhodovaciu prax odvolacích súdov v otázke započítania pohľadávok.

5. Žalovaný vo svojej duplike opätovne poukázal na nedostatok vecnej legitímácie. K tvrdeniam žalobcu uviedol, že v súvislosti s tvrdeniami žalobcu týkajúcimi sa toho, že v dôsledku právneho úkonu započítania mala v danom prípade poškodenému v súvislosti s prenájom náhradného vozidla vzniknúť škoda pre úplnosť ešte dodáva, že v dôsledku právneho úkonu započítania podľa bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 by poškodenému ani nikdy nemohla vzniknúť žiadna skutočná škoda v súvislosti s prenájom náhradného vozidla, nakoľko právny úkon započítania je len právny konštrukt resp. právny fikcia, pri ktorom k žiadnemu skutočnému plneniu a teda ani ku skutočnému (reálnemu) zmenšeniu majetkovej sféry poškodeného nedochádza, ale dochádza tu len k zániku vzájomných pohľadávok (aktív) a záväzkov (pasív). Právny úkon započítania je vo svojej podstate ekvivalentný právny úkon pri ktorom je na strane každého účastníka dohody o započítaní strata pohľadávok (aktív) kompenzovaná v rovnakom rozsahu stratou záväzkov (pasív), pričom pri ekvivalentných právnych úkonoch je vo všeobecnosti známe, že pri nich nikdy nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku. Právny úkon započítania teda nemožno vo všeobecnosti považovať za nejaký iný spôsob alebo za nejakú inú formu splnenia dlhu, ale ide o spôsob zániku nesplneného záväzku, pri ktorom naopak dvojité plnenie odpadá (povinnosť plniť zaniká), a preto právnou úpravu splnenia dlhu (záväzku) nemožno analogicky použiť na započítanie pohľadávok. Ďalej uviedol, že čo sa týka merita veci, tak tu má žalovaný za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že pôvodne dojednaná denná sadza za prenájom náhradného vozidla Volkswagen Taigo vo výške 77,- eur a Hyundai Tucson vo výške 110,- eur bola primeraná. Žalovaný síce k jeho replike do konania doložil cenníky jednotlivých autopožičovní, avšak tieto cenníky sa s výnimkou cenníka Rent Auto týkajú motorových vozidiel, ktoré nie sú porovnateľné s prenajatými náhradnými vozidlami Volkswagen Taigo a Hyundai Tucson. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že z hľadiska posúdenia primeranosti dojednaných denných sadziab za prenájom náhradných vozidiel je komparácia cien za prenájom motorových vozidiel rovnakej triedy, ako sú prenajaté náhradné vozidlá. V kontexte vyššie uvedeného teda žalovaný uvádza, že prenajaté náhradné vozidlo Volkswagen Taigo sa zaraďuje do triedy malé SUV a prenajaté náhradné vozidlo Hyundai Tucson sa zaraďuje do triedy stredné SUV. Z jednotlivých cenníkov doložených žalobcom k jeho replike pritom vyplýva nasledovné motorové vozidlo KIA RS 2.0 TSI 180 kW sa zaraďuje do triedy veľké SUV, motorové vozidlo BMW X5 xDrive 40d sa zaraďuje do triedy veľké SUV, motorové vozidlo ŠKODA KIA Top Selection 2,0 TDI sa zaraďuje do triedy veľké SUV, motorové vozidlo Volkswagen Touareg sa zaraďuje do triedy veľké SUV, motorové vozidlo ŠKODA KIA uvedené v cenníku auto-požičovňa Košice sa zaraďuje do kategórie stredne veľké SUV. Žalovaný má ďalej za to, že z cenníkov doložených žalobcom by bolo s prenajatým náhradným vozidlom Hyundai Tucson možno porovnateľné len motorové vozidlo Volkswagen Tiguan. Aj tu však z cenníku Rent Auto vyplýva, že denná cena za prenájom motorového vozidla Volkswagen Tiguan pri celkovej dĺžke nájmu 6 dní je 92,- eur, pričom medzi žalobcom a poškodeným bola pri dĺžke nájmu 6 dní dojednaná denná sadzba vo výške 110,- eur. V zmysle vyššie uvedených skutočností má preto žalovaný za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal primeranosť dojednaných denných sadziab za prenájom daných náhradných vozidiel a to teda predovšetkým z toho dôvodu, že cenníky doložené žalobcom k jeho replike sa takmer úplne týkajú motorových vozidiel vyššej triedy, ako boli prenajaté náhradné vozidlá. Žalovaný napokon taktiež uvádza, že žalobca podľa jeho názoru v jeho replike dostatočným spôsobom bližšie nevysvetlil, za akých okolností mali byť vlastne náhradné vozidlá poškodenému odovzdané v autoservise PO CAR, s.r.o. v Košiciach. Žalovaný konkrétne uvádza, že sa mu javí nepravdepodobné tvrdenie žalobcu o tom, že náhradné vozidlá mali byť žalobcom z jeho sídla v Žiline dopravené do autoservisu PO CAR, s.r.o. v Košiciach. Objasnenie vyššie uvedených skutočností je podľa názoru žalovaného podstatné najmä z hľadiska spoľahlivého preukázania, či si poškodený náhradné vozidlá od žalobcu aj skutočne prenajal. Len samotného čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 16.12.2024 podľa žalovaného nemožno samo osebe považovať za dostatočný dôkazný prostriedok, že poškodený si náhradné vozidlá od žalobcu skutočne prenajal.

6. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 08.10.2025, na ktoré predvolal obe sporové strany. Obe sporové strany na predmetnom pojednávaní v krátkosti zrekapituloval svoje prechádzajúce vyjadrenia v spore, na ktorých zotrvali. Žalovaný súdu viedol, že netrvá na výsluchu poškodeného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 10.12.2024 uzatvorili žalobca ako prenajímateľ a A. B. A. C. ako nájomca, Zmluvu o nájme č. 1708/2024. Na základe zmluvy bolo nájomcovi prenajaté motorové vozidlo Volkswagen Taigo, na obdobie od 10.12.2024 do 11.12.2024. Denné nájomné bolo dohodnuté na sumu 77,- eur, zmluvné nájomné 77,- eur. Ďalej bolo nájomcovi prenajaté motorové vozidlo Hyundai Tucson, na obdobie od 12.12.2024 do 16.12.2024. Denné nájomné bolo dohodnuté na sumu 110,- eur, zmluvné nájomné 110,- eur. Poplatok za pristavenie a odobratie vozidla predstavoval 50,- eur.

9. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla ďalej vyplýva, že poškodené vozidlo bolo Škoda Kodiaq, škodu spôsobil škodca vozidlom Dacia Dokker poisteným u žalovaného.

10. Čestným prehlásením zo dňa 16.12.2024, poškodený A. B. A. C. vyhlásila, že mal od žalobcu zapožičané predmetné náhradné vozidlá od 10.12.2024 do 16.12.2024, v trvaní 7 dni z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9853135952 v autoservise, až kým servis opravu vozidla neukončil. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný.

11. Z potvrdenia spoločnosti PO CAR, s.r.o. zo dňa 16.12.2024 vyplýva, že vozidlo poškodeného bolo po poistnej udalosti prevzaté do autoservisu dňa 10.12.2024. Po ukončení opravy dňa 16.12.2024 a doručení krycieho listu zo strany žalovaného, bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi a to dňa 16.12.2024.

12. Dňa 16.12.2024 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 17582024, ktorou mu fakturoval prenájom motorového vozidla v celkovej sume 754,03 eur s DPH.

13. Dňa 16.12.2024 uzatvoril žalobca s poškodeným ako postupcom, Zmluvu o postúpení pohľadávky.

14. Podľa čl. 1 zmluvy, postupca má peňažnú pohľadávku voči KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Dacia Dokker, vo výške 754,03 eur s DPH, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 28.05.2024 na vozidle Škoda Kodiaq.

15. Podľa čl. 4 a 5 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 754,03 eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 17582024, vystavenej náhradným vozidlom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Volkswagen Taigo a motorového vozidla Hyundai Tucson. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom náhradné vozidlo si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

16. Oznámením zo dňa 16.12.2025, oznámil poškodený ako postupca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

17. Listom zo dňa 16.12.2025 si žalobca uplatnil od žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky vo výške 754,03 eur s DPH.

18. Listom zo dňa 21.01.2025 informoval žalovaný žalobcu, že dňa 21.01.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe čoho poukazuje na účet žalobcu sumu 512,- eur. Žalovaný priznal žalobcovi denný nájom len v sume 66,- eur s DPH za deň nájmu. Z výpisu bankového účtu žalobcu vyplýva poukázanie tejto sumy na účet žalobcu dňa 22.01.2025.

19. Z cenníka spoločnosti MKCar vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 70,- eur na deň.

20. Z cenníka spoločnosti SA-CARS vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 85,- eur na deň.

21. Z cenníka spoločnosti rentauto.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Touareg na 153,- eur na deň s DPH.

22. Z cenníka spoločnosti rentauto.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Tiguan na 92,- eur na deň s DPH.

23. Z cenníka spoločnosti luxurymotors.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Touareg na 149,- eur na deň.

24. Z cenníka spoločnosti easycars.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla BMW X5 na 150,- eur na deň.

25. Z cenníka spoločnosti RAI vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 99,- eur na deň bez DPH.

26. Z cenníka spoločnosti realcars.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 120,- eur na deň.

27. Z cenníka spoločnosti auto-pozicovna-kosice.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 157,- eur na deň.

28. Z technických preukazov oboch prenajatých náhradných vozidiel vyplýva, že držiteľom týchto vozidiel je žalobca.

29. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj ako „zákon o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné

plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej súd vyhovel v celom rozsahu.

31. Súd mal za to, že medzi stranami nebolo sporné, že prišlo k škodovej udalosti dňa 28.05.2024, ktorú zavinilo vozidlo poistené u žalovaného. Sporná nebola ani dĺžka nájmu. Spornou skutočnosťou nebol ani typ prenajatého vozidla, teda súd bude vychádzať z toho, že prenajaté vozidlo a vozidlo poškodené boli obdobných kategórii. Spornou skutočnosťou bola samotná legitímácia strán sporu ako aj cena za prenájom, konkrétne suma denného nájmu.

32. Súd sa prvotne vysporiadal s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie celého nároku. Nie je pochybnosť, že nárok poškodeného na plnenie voči žalovanému z PZP je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 524 OZ. Prípady, kedy pohľadávka nie je spôsobilá na postúpenie, upravuje ustanovenie § 525 OZ. Avšak v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by tu existovali takéto zákonné dôvody vylučujúce postúpenie pohľadávky. Pokiaľ potom ide o námietku ohľadom postúpenia neexistujúcej (zaniknutej) pohľadávky, je zrejmé a nebolo sporným, že poškodený uhradil nájomné a účtovné náklady resp. služby žalobcovi formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku a spôsobom úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 OZ). Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného a nákladov) sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade služieb započítaním, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej

prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky a dohoda o započítaní predstavuje to, že došlo k úhrade služieb a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Z uvedených dôvodov súd nemohol akceptovať obrannú argumentáciu žalovaného o nemožnosti postúpenia pohľadávky a absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Rovnako súd skúmal aj pasívnu vecnú legitímáciu, pričom táto je na strane žalovaného daná a vyplýva priamo z ustanovení § 427 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. b), ods. 4 a § 15 ods.1 zákona o PZP, nakoľko žalovaný je poisťovňou škodcu.

33. Podľa ustálenej súdnej praxe škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočná škoda na veci je tak majetkovou ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do predchádzajúceho stavu. U škody vzniknutej na veci použitej a čiastočne opotrebovanej treba vychádzať z nákladov účelne vynaložených na opravu poškodenej veci. Občiansky zákonník rozoznáva dva spôsoby náhrady škody, a to v peniazoch (relutárna reštitúcia) a uvedením do pôvodného stavu (naturálna reštitúcia).

34. K samotnému základu nároku možno uviesť, že z titulu povinného zmluvného poistenia sa uhrádzajú aj náklady vzniknuté v dôsledku škodovej udalosti, a to nesporne na prenájom náhradného motorového vozidla, ktorý poškodený potreboval v dôsledku straty možnosti disponovať s vlastným poškodeným motorovým vozidlom, ale tiež ďalšie účelné náklady, ktorých vynaloženie bezprostredne súviselo škodou spôsobenou na vozidle. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému takéto uplatnené a preukázané nároky. V rámci zisteného skutkového stavu je potrebné vychádzať z existencie a samotnej výšky daných nákladov, ktoré sú súčasťou škody, pričom sa vychádza z ich účelnosti.

35. Náhradné vozidlo je formou kompenzácie za škodu spôsobenú na motorovom vozidle poškodeného a nutnosť potreby musí byť vnímaná v kontexte zachovania bežného životného štandardu poškodeného v situácii, kedy na jeho motorovom vozidle bola spôsobená škoda a svoje vozidlo preto nemôže používať. Náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú neočakávané náklady a výdavky, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla. V dôsledku dopravnej nehody poškodený prichádza o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a v konečnom dôsledku je mu vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo rieši požičaním náhradného vozidla.

36. Skutočnosť, že si poškodený náhradné vozidlo od žalobcu skutočne prenajal jednoznačne vyplýva tak zo samotnej písomnej zmluvy o nájme č.1708/2024, ako aj z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom (Protokol o prenájme náhradného vozidla, Čestné prehlásenie poškodeného). Neobstojí teda námietka žalovaného spochybňujúca samotný vznik nájmu náhradného vozidla, nakoľko žalovaný túto svoju námietku nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi a obmedzil sa len na ničím nepodložené skutkové tvrdenia ohľadom samotného priebehu odovzdania náhradného vozidla. K námietke nepreukázania vlastníckeho alebo iného práva žalobcu k prenajatým náhradným vozidlám súd uvádza, že zo žalobcom predložených technických preukazov nepochybne vyplýva, že držiteľom oboch týchto vozidiel je spoločnosť Náhradné vozidlo, s.r.o., teda žalobca.

37. Pokiaľ ide o primeranosť ceny nájmu tejto sa venovala aj rozhodovacia prax, v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vydaného pod sp. zn. 3MČdo/3/2015, prišiel Najvyšší súd k záveru, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku motorového vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto je pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Uvedené rozhodnutie však nezakladá povinnosť pre poškodeného v čase keď nemôže používať svoje motorové vozidlo, aby si robil prieskum trhu a hľadal najlacnejšie vozidlo, po dobu, ktorú nemôže používať vlastné vozidlo, a to bez vlastnej viny, a tým tak šetril finančné prostriedky poisťovne. Zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neustanovujú poškodenému povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o výšku nákladov túto je nevyhnutné posudzovať

v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne nevybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda tak najnižších, ale aj najvyšších cien. Nejde teda o cenu priemernú. Pokiaľ cena z tejto sumy nevybočuje, je potrebné ju považovať za obvyklú (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/161/2022). Podľa názoru súdu za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase.

38. K cene prenájmu motorového vozidla obe sporové strany doložili cenníky. Cenníky predložené žalovaným vychádzali z ceny denného prenájmu, ktorí bol nižší ako cenníky predložené žalobcom. U žalovaného, ktorého cenníky sa nachádzajú na č. l. 22 až 28 sa cena denného prenájmu pri poskytnutí obdobného vozidla v danom mieste a čase pohybovala od 70,- eur bez DPH do 85,- eur z DPH. U žalobcu, ktorého relevantné cenníky sa nachádzajú na č. l. 39 až 41 sa predložená cena pohybovala od 99 - eur bez DPH do 157,- eur bez DPH.

39. Žalobcom požadovaný denný nájom je vo výške 77,- eur s DPH denne za vozidlo Volkswagen Taigo a 110,- eur s DPH denne za vozidlo Hyundai Tucson, súd dospel k záveru, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že účtovaná výška denného nájmu je primeraná a obvyklá. Aj keď cenníky nájomného predložené žalovaným sú nižšie, ako denný nájom účtovaný žalobcom poškodenému, súd má aj s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov za to, že poškodený nie je povinný pri nájme náhradného vozidla vyhľadať najlacnejšiu alternatívu. Preto bol postup žalovaného, ktorá krátila poisťné plnenie znížením denného nájmu nedôvodný. Stanovenie denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla na základe aritmetického priemeru nemá oporu v zákone. Žalovaný namietal, že prenajaté vozidlo Hyundai Tucson nezodpovedá kategórii vozidiel ku ktorým boli žalobcom predložené cenníky s výnimkou cenníka pre vozidlo Volkswagen Tiguna. K tejto námietke súd uvádza, že za relevantné považoval cenníky predložené k vozidlu Škoda Kodiaq, keďže tak vozidlo Hyundai Tucson, ako aj vozidlo Škoda Kodiaq možno zaradiť do kategórie stredne veľkých SUV. K tomuto súd uvádza, že aj sám žalovaný v ním predložených cenníkoch vychádzal z ceny nájmu vozidla Škoda Kodiaq. Súd ďalej poukazuje na fakt, že pri nájme vozidla v klasickej autopožičovni, je potrebné počítať s určitými obmedzeniami, ako napríklad denný limit kilometrov. Pri klasickej autopožičovni je rovnako bežnou praxou nutnosť zloženia vratného depozitu v nie zanedbateľnej výške. Obmedzenia denného nájmu alebo nutnosť zloženia depozitu vyplývajú aj z cenníkov autopožičovní predložených žalovaným. Z relevantných cenníkov predložených stranami tak vyplýva, že výška denného nájmu pri vozidle Škoda Kodiaq sa v danom čase a mieste pohybuje od 85,- eur s DPH po 193,- eur s DPH. Vzhľadom na uvedené súd považoval dennú výšku nájmu 77,- eur s DPH a 110,- eur s DPH za primeranú v danom čase a mieste. Súd má za to, že práve poškodený bol tým subjektom, ktorý bol poškodený na svojich právach a nemá žiadnu zákonnú ani morálnu povinnosť hľadať pre poisťovňu (t. j. žalovaného) najvhodnejšiu alternatívu pre zapožičanie náhradného vozidla. K dennej výške nájmu 66,- eur s DPH za vozidlo Volkswagen Taigo súd záverom v krátkosti uvádza, že táto nebola žalovaným nijako spochybnená.

40. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 7,90% ročne od 06.02.2025 do zaplataenia, tento podľa názoru súdu bol zo strany žalobcu uplatnený správne. Žalovaný sa dostal do omeškania so svojim plnením 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorou rozhodol o krátení poisťného plnenia s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP. Keďže žalovaný ukončil šetrenie dňa 21.02.2025, bol povinný plniť poškodenému najneskôr dňa 05.02.2025. Nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úroku z omeškania, tá bola v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd svoj právny názor podporuje odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci II. ÚS 263/2022: „Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením nepeňažných (lehoty prešetrenia a oznamovacej) povinností poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6 zákona. Uvedené ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobrá dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho samotnej povinnosti plniť náhradu škody ako peňažnú povinnosť. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť náhradu škody teda nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 ani iným ustanovením tohto zákona. Preto je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody (peňažný záväzok) v súlade s § 1 ods. 2 zákona subsidiárne aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úrok z omeškania. Ak teda poisťovateľ nesplní právu

povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t. j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Identický právny názor zaujal pri podobnej právnej úprave aj Najvyšší súd Českej republiky, ktorý v rozsudku č. k. 25Cdo/895/2008 zo 17. decembra 2009 uvádza: „Námitku dovolateľky ohľadne výše úroku z prodlení, resp. aplikácie nařízení vlády č. 142/1994 Sb., neshledal dovolací soud opodstatnenou, neboť ustanovení § 9 odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb. upravuje úrok z prodlení výlučně jako sankci za nesplnění povinnosti uložené pojistiteli v odst. 3 tohoto ustanovení, tj. povinnosti provést ve stanovené lhůtě šetření škodní události. O tento případ se však v dané věci nejedná; předmětem sporu je nárok na výplatu pojistného plnění, u něž prodlení pojistitele (žalované) nastává uplynutím 15. dne od ukončení šetření škodní události (§ 9 odst 2 zákona č. 168/1999 Sb.), a protože zákon č. 168/1999 Sb. neobsahuje speciální úpravu pro případ prodlení s poskytnutím pojistného plnění, nepřichází v úvahu jiný způsob určení výše úroku z prodlení, než aplikace ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. a nařízení vlády č. 142/1994 Sb.“

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).